

729

அருகன் அருகே

அல்லது

விடுதலை வழி

0-1mks/A

NSI

164407

திரு. வி. க.

அருகன் அருகே

அல்லது

விடுதலை வழி

ஆக்கியோர் :

திருவாளர் - திரு. வி. கலியாணசுந்தரனார்

சாது அச்சுக்கூடம்

இராயப்பேட்டை, சென்னை-14

1951

உரிமை
ஆக்கியோருடையது.

விலை அணை 8

164 407

O-1 MIES A
NSI

INTRODUCTION

BY

Rao Bahadur A. CHAKRAVARTI, M.A., I.E.S. (Retd.)

This poem contains the ideal of life according to Mr. T. V. K. He expresses his mature opinion after spending several years of selfless service to Society. He was a congress worker for several years and he concentrated himself in the uplift and welfare of labourers. As a Labour Leader he studied Karl Marx who is the founder of modern labour organisation in the World. Marx's philosophy was distinctly materialistic. According to him man is but an economic unit and nothing more. Art and Religion are an anathema to him, and the result of his philosophy is a creation of the modern communism, according to which we have the imperfect and incomplete development of human personality. This defective philosophy of Marx is fully recognised by the author. Therefore he wants to supply the missing elements in Marxian culture. He preaches Gandhian Marxism, as a suitable ideal to Modern World. This suggestion he offers through an interesting parable. The scene is laid on the sands of the sea shore where two young men meet who were schoolmates. One of them was engaged in business. He successfully made money and indulged in enjoying the pleasures of life but finally he discovered all his life was but a desolate vanity of vanities. He finally makes up his mind to end his life by drowning in the sea. He is met by his friend casually. This friend had a completely distinct ideal of life. He appreciated the full significance of life and its value. For him material prosperity counts nothing. Spiritual development ought to be the ideal of life for all according to him. This young man meets his friend who is a moral and physical wreck and asks him the reason for the melancholy attitude. He

confesses to his friend all that he achieved in business and how he enjoyed the wealth so acquired finally resulting in complete frustration of his life. He is consoled by his friend who advises him to adopt a more courageous attitude to his life by following the new ideal which will be a solace to him and restore him to spiritual purity. He presents the ideal of Ahimsa, first revealed to the world by Lord Vrishabha. Lord Vrishabha a king of Ayodhya abdicated his empire and cast away all his paraphernalia of royalty to perform tapas in the forest. The kingdom was handed over to his son Bharata after whom the country is called Bharata Varsha. Lord Vrishabha obtaining omniscience went about from place to place preaching to the masses the message of universal love. He finally attained Nirvana at Mount Kailas. Associated with this ideal of Ahimsa, Universal Love, there is another principle prescribed by Lord Vrishabha. Every individual should voluntarily limit his possessions and wealth. Whatever accrues to him beyond this must be devoted to the welfare of Society as a whole, he having no personal interest in it. This principle of conduct enjoined by Lord Vrishabha is recognised by our author as a universal remedy in the present world conflict between Capitalism and Communism. That such was the social organisation in the Tamil land during the period of composition of Thirukkural is also indicated by the author in his poem. He wants that this ideal which was the basis of social organisation in South India should be spread throughout India and also to the whole world.

The two friends thereafter go about preaching this ideal of social organisation for the purpose of enlightening the masses. Thus ends the poem.

Madras, }
27-12-1950 }

A. CHAKRAVARTI.

மு க வு ரை

விருஷபதேவர் முதல் தீர்த்தங்கரர் ; அருகர் முதலிய பெயர்களுடையவர். பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர், 'அஹிம்சா பரமோ தர்ம:' என்ற கொள்கையை உலகில் முதல் முதல் விதைத்த பெருமை அவருக்கு உண்டு. அத்தரும வளர்ச்சிக்கு, அரணாகச் சில சீலங்கள் அவரால் அருளப்பெற்றன. அவற்றுள் ஒன்று - சிறந்த ஒன்று - 'மிகுபொருள் உவவாமை' என்பது. இது விருஷபதேவரது அஹிம்சா தர்மப் பொதுமை.

இந்நாளில் பொதுமை யாண்டும் பேசப்படுகிறது. அப் பொதுமை பெரிதும் மார்க்சியத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. அதனடியில் அஹிம்சையும் இல்லை ; ஆன்மார்த்தமும் இல்லை. இவ்விரண்டையும் கொண்ட பொதுமையே இக்காலத்துக்கு வேண்டற்பாலது. இதற்குக் காந்தியம் கலந்த மார்க்சியம் தேவை. காந்திய மார்க்சியத்திற்குத் தாயகம் விருஷபதேவர் போதனை என்பதை மறத்தலாகாது.

அஹிம்சா தர்மப் பொதுமையைப் பொதுவாக நாட்டிலும், சிறப்பாகத் தொழிலாளர் இயக்கத்திலும் பரப்பும் வாய்ப்பு எனக்கு இப்பிறவியில் கிடைத்தது. இக்காலப் பொதுமை நூல்களை யான் படிக்கும்போதெல்லாம் விருஷபதேவர் போதனை என் நெஞ்சை விட்டு அகல்வதில்லை. அவர்மீது கொண்ட அன்பே, 'அருகன் அருகே அல்லது விடுதலை வழி' என்னும் இந்நூலை இயற்றுமாறு என்னை உந்தியது.

யான் எம்மதச் சார்புடையவனும் அல்லன் ; மத வெறியனும் அல்லன். எவ்வித வெறியும் என்னை அலைப்பதில்லை. சமயங்களிலுள்ள ஒருமையை வலியுறுத்துவது எனது வழக்கம். அவ்வொருமை, 'சன்மார்க்கம்' என்று வழங்கப்படுகிறது. உலகமும் ஆன்மார்த்தமும் கலந்த ஒன்றே சன்மார்க்கம் என்பது. இச்சன்மார்க்கத்தைப் பொதுமை என்றோ சமரசம் என்றோ கூறலாம். சன்மார்க்கம், சாதி மத நிற மொழி நாடு முதலியவற்றைக் கடந்தது. அஃது உலகுக்கு உரியது ; உலகை ஒருகுலமாக்க வல்லது. அதை அறிவுறுத்திய குருமார் அனைவரையும் பொதுமுறையில் போற்றவேண்டுமென்பது எனது வேட்கை. அவ்வேட்கையினின்றும் பிறந்த நூல்களுள்

இந்நூலும் ஒன்று. சன்மார்க்கத்தைப் பற்றி என் உள்ளத்தில் அரும்பிய கருத்துக்களைச் 'சன்மார்க்க போதம்', 'கிறிஸ்துவின் அருள்வேட்டல்', 'பொதுமை வேட்டல்', 'புதுமை வேட்டல்' முதலிய நூல்களில் வெளியிட்டுள்ளேன்.

செல்வச் சிறுமை, தவப் பெருமை, விருஷபர் வரலாறு, அவர்தம் போதனை - சாதனைகள், அஹிம்சா தர்மம், மிகு பொருள் உவவாமை, பொதுமை அறம், நிர்வாணம், அறிவுறுத்தல், போற்றல் முதலிய பொருள்கள் இந்நூலில் அடங்கியுள்ளன. இந்நூற்கண் ஓரிடத்தில் கூறப்பெற்ற பொருள், வேறு பலவிடங்களிலும் விளக்கப்பெற்றிருக்கும். அது கூறியது கூறல் அன்று; அநுவாதம்.

எனது கட்புலன்களைப் படலம் மறைத்தநாள்தொட்டு, என் கருத்துக்களை வாய்மொழியால் சொல்லிவருகிறேன். அச்சொற்கள் பிறரால் எழுத்தில் பொறிக்கப்படும். இந்நூலை யான் சொல்லிவந்தபோது, எனது சொல்லுவையை, வரிவடிவாக்கியவர் சாது அச்சகப் பொறுப்பாளர் - திரு. மு. நாராயணசாமி. அவர்க்கு எனது நன்றி உரியதாக.

அச்சுத் தாள்களைப் பார்வையிட்டுத் துணை புரிந்தவர் இருவர். ஒருவர் டாக்டர் - மு. வரதராசனார்; மற்றொருவர் ஜீவபந்து ஸ்ரீபால். இவ்விருவர்க்கும் எனது வாழ்த்து உரியதாக.

அன்புடன் அணிந்துரை வரைந்து தந்தவர், பல ஆண்டு அரசாங்கக் கல்லூரிகளில் தத்துவப் பேராசிரியராகவும் தலைவராகவும் அமர்ந்து சேவைசெய்த பேரறிஞர் அ. சக்கரவர்த்தி நயினார். அவர்க்கு எனது வணக்கத்தைச் செலுத்துகிறேன்.

யான் மனிதன்; குறையுடையவன். முதுமை என்னை அடர்ந்துள்ளது. படலம் என் கண்களை மறைத்துவிட்டது. இந்நிலையில் என்னை இயற்றப்பெற்ற இந்நூற்கண் போந்துள்ள பிழைகளைப் பொறுக்குமாறு நேயர்களை வேண்டுகிறேன்.

அருகன் அருகே அல்லது விடுதலை வழி

பெருமன் என்னும் திருவன் ஒருவனும்
 அவனொடு பயின்ற தவனன் ஒருவனும்
 தண்கடல் மணலில் கண்டனர் தழுவினர்,
 “நன்னாள் இந்நாள் பன்னாள் பிரிந்தனம்
 ஒதம் உலவும் ஓரம் செல்வம்
 பேசுவம் பழைய நேசச் செயல்களை
 வருக ” என்று பெருமித மாக
 நடந்தனன் தவனன் தொடர்ந்து பெருமனும்
 பெயர்ந்து பின்னே அயர்ந்து நடந்தனன்
 10 ஒதம் ஓடிப் பாதம் வருட
 ஒதுங்கி அமர்ந்தனர் உயர்ந்த மணலில் ;

இயற்கை

மணல்விரி வெண்மையும் அணிஅணி அலைகளின்
 ஆடலும் பாடலும் அலவன் ஓடலும்
 மாலை மதியக் கோல உதயமும்
 தென்றல் தவழ்வும் இன்பம் ஊட்டத்,
 தவமிசு சீலன் தவனன், “நண்ப !

1. திருவன் - செல்வம் உடையவன்.

5. ஒதம் - அலை ; கடை அலை. ‘ஒங்கு மாகடல் ஒதம்வந்
 துலவும் ஒற்றி யூரெனும் ஊருறை வானே’ ; ‘ஒதம் வந்துல வுங்
 கரை தன்மேல் ஒற்றி யூருறை செல்வனை’ —சுந்தரர்.

10. வருட - தைவா ; தடவ.

13. அலவன் - நண்டு.

14. மாலைச் சந்திரனது அழகிய உதயம்.

வானம் வளைந்து வாரியைத் தீண்டி
 உவத்தலை நோக்குக உற்று நோக்குக
 மீன்கள் நகைக்கும் பான்மையை நோக்குக ”

உளநூல்

- 20 என்றதும், நோக்கா திருக்கும் இன்னுயிர்த்
 தோழனைப் பார்த்தனன் ஆழ நினைந்தனன்
 முகத்தைக் கொண்டே அகத்தை அளந்தனன் ;
 “ என்ன நண்ப ! உன்றன் கவலை
 இன்னல் ” என்னக், குன்றிய பெருமன்,
 “ என்னிலை எப்படி இன்றிங் குணர்ந்தாய் ?
 எங்கே உளநூல் என்றோ கற்றாய் ? ”
 என்று கேட்டனன் ஒன்றிய கவலையால் ;
 “ தழுவிய போதுன் நழுவிய கையும்
 தொடர்ந்த போதுன் நடந்த காலும்
- 30 இயற்கையைக் கேட்க இசையாக் காதும்
 உன்றன் நிலையை உணர்த்தின ” என்றனன் ;

கவலை

பெருமன் கண்ணீர் பெருக மண்ணில்
 சாய்ந்தனன் ; அவனை ஆய்ந்த தவனன்,

-
17. வாரியை - கடலை.
 18. உவத்தலை - மகிழ்ச்சி அடைதலை.
 19. மீன்கள் - விண்மீன்களும் (நட்சத்திரங்களும்) கடல்
 மீன்களும்.
 26. உளநூல் - மனோதத்துவ சாத்திரம் ; அகத்திணை நூல்.
 27. ஒன்றிய - பொருந்திய. 29. (அயர்ந்து) நடந்த காலும்.
 30. இயற்கையை - (மேற்போந்த) இயற்கைக் காட்சிகளை.
 31. என்றனன் (தவனன்.)
 33. ஆய்ந்த - (அவனது உள் நிலையை) ஆராய்ந்து கண்ட.

எடுத்து மடியில் கிடத்தி அன்பால்
 தேறுதல் கூறி ஆறுதல் செய்து,
 “கவலை யுறாதே கவலை யுறாதே
 கவலை கொடிதே சவலை யுறுத்தும்
 நரப்டிக் கட்டின் உரத்தைத் தளர்த்தும்
 உடம்பைக் குலைக்கும் இடும்பை புகுத்தும்
 40 கொடிய கவலை விடுக விடுக
 தவநெறி நின்றால் கவலைப் பேயின்
 அச்சம் நீங்கும் நிச்சயம்” என்ன,

களியாட்டயார்தல்

விழுந்த பெருமன் எழுந்தே இருந்தனன் ;
 “என்னிலை சொல்வன் இனிய ! கேட்க :
 பள்ளி விடுத்தபின் பணந்தலைக் கொண்டேன்
 கள்ள வாணிபக் கொள்ளையில் வீழ்ந்தேன்
 களிகளும் மடிகளும் காமக் குழுக்களும்
 என்னைப் பிடுங்கித் தின்று வதைத்தன
 களியாட் டெல்லையில் விளையாட் டயார்த்தேன்
 50 களவுபொய் காமம் கள்கொலை வரம்பைக்
 கண்டனன் பாவி அண்ட இடமலை ;

அரசியலும் கவலையும்

அரசியல் நுழைந்து புரளிகள் செய்தேன்
 சட்ட மன்றிலும் நெட்டிப் பார்த்தேன்

37. சவலை - மெலிவு.

38. உரத்தை - பலத்தை.

39. இடும்பை - துன்பம்.

47. களிகளும் - கட்டுடியர்களும். மடிகளும் - சோம்பர்களும்.
 காமக்குழுக்களும் - காமக் கூட்டங்களும்.

53. சட்டமன்றிலும் - சட்டசபையிலும்.

*

ஆட்சிப் பெயரால் கோட்செய் இடமது ;
 செய்தித் தாளில் பொய்க்கலை கற்றேன் ;
 கல்வியின் பயனைச் செல்வம் அழித்தது
 செல்வம் அற்றது நல்குர வுற்றது
 பிணிகள் புண்கள் மணிகல னாயின
 பெருகக் கவலை உருகு கின்றேன் ;

- 60 என்னுயிர் கவலை என்னுளம் கவலை .
 என்னூன் கவலை என்னுடல் கவலை
 வாழ்வும் கவலை சூழ்வும் கவலை
 எல்லாம் கவலை இனிய தோழ !
 கவலை யாயினன் ; கலைகள் உணர்ந்தோய் !

தற்கால நிலை

- எங்கும் சூது எங்கும் வாது
 எங்கும் கரவு எங்கும் சூழ்ச்சி
 எங்கும் கொலைகள் எங்கும் போர்கள்
 உணவும் இல்லை உடையும் இல்லை
 தங்கும் இடமோ எங்கும் இல்லை
- 70 என்ன செயலென் றெண்ணி யெண்ணி
 முடிவு காணக் கடலை அடைந்தனன்
 உன்னைக் கண்டது முன்னை வினை "எனப்,

விடுதலை

புலன்களை வென்று நலஞ்செய் தவனன்,
 "முடிவை மாற்றிக் கடிசு தீயதை
 மாண்டு பிறக்கவோ ஈண்டுத் தோன்றினம்

54. கோள் - குறும்பு ; கோணல்.
 55. செய்தித் தாளில் - வர்த்தமான பத்திரிகைகளில்.
 57. நல்குரவு உற்றது - தரித்திரம் அடைந்தது.
 58. மணிகலன் - இரத்தினபரணங்கள்.

பிறவி அறுக்கவே பிறந்தனம் அப்பா !
 உடலைச் சடமெனத் திடமாக் கொள்க
 உயிரின் உண்மையில் உறுதி பெறுக
 விடுதலை அடையவே உடலைத் தாங்கினம்
 80 விடுதலை இன்றிப் படுதல் துயரம்
 உடல்வழி உயிரை ஒம்பும் தவமே
 கவலை, தவத்தைக் கல்லி வீழ்த்தும்
 கவலை விடுக ! கவலை விடுக !

கவலை தீர்வழி

கவலை தீர்வழி புவியில் சிலவுள :
 வள்ளுவன் வாய்மையை உள்ளித் தெளிந்து
 நடையில் கொண்டே அடைவு பெற்றவர்
 பகர்ந்த திங்கே புகல்வன் அதுவோ
 ‘ தனக்கோர் உவமை இல்லான் தாள்சேர்
 மனத்தே கவலை மாறும் ’ என்பது,
 90 பற்றுக அதனைப் பற்றுக ” என்றலும்,
 “ அவன்யார் ! அவன்யார் ! அருள்க ” என்று
 பெருமன் கேட்கத் தருமத் தவனனும்,

நாடும் நகரமும்

“குன்றும் மலையும் குலவும் நாடு
 காடும் பொழிலும் பாடும் நாடு

77. சடம் - அறிவற்ற பொருள் (Matter).

78. உண்மையில் - இருப்பில் (Existence).

80. படுதல் - விழுதல் ; சாதல்.

82. கல்லி - தோண்டி ; வேரோடு களைந்து.

85. உள்ளி - சிந்தித்து.

86. நடையில் - செயலில். அடைவு - அறுபவம்.

88—89. ‘ தனக்குவமை இல்லாதான் தாள்சேர்ந்தார்க் கல்
 லால் - மனக்கவலை மாற்ற லரிது ’—தீருக்குறள்.

- ஆறும் கிளையும் அணிசெய் நாடு
 செழிக்க விளைவு கொழிக்கும் நாடு
 பசியை அறியாப் பசுமை நாடு
 தேவரும் நாடும் சேவை நாடு
 தேசரை இறக்கும் கோசல நாடு,
 100 அத்திரு நாட்டில், சத்தியம் சாந்தம்
 ஆட்சி புரிந்த மாட்சி அயோத்தியில்,

அவதாரம்

- உலகில் அருளை அலகில் ஒளியால்
 பொழிந்து வளர்க்க எழுந்த ஞாயிறு
 கறைமதி போற்றும் நிறைவெண் மாமதி
 நடுங்கினும் மண்ணிலம் ஒடுங்கா மால்வரை
 எல்லையும் அலையும் இல்லா ஆழி
 ஏடார் மலரிசை வாடா மதிமலர் ;
 யாமும் குழலும் வாழத் தொழுது
 குழைய மிழற்றும் மழலைக் குழவ்
 110 பெற்றவர் போற்றும் நற்றவக் குழவி

98. சேவை - தொண்டு.

99. தேசரை - ஒளியுடைய பெரியவரை. (தேச - ஒளி)-
 இறக்கும் - தன்னிடத்தில் இறங்குமாறு செய்யும்.

102. அலகில் - அளவில்லாத.

103. ஞாயிறு - சூரியன்.

104. கறைமதி - களங்கமுடைய சந்திரன். மாமதி - பூரண
 சந்திரன் ; முழு நிலா. (இந்நிலா கறையற்றது ; குறையற்றது ;
 என்றும் தேயாதது.)

105. மண்ணிலம்(பூமி) நடுங்கினும்... மால்வரை-பெரிய மலை.

106. ஆழி - கடல்.

107. ஏடு ஆர் - இதழ்கள் நிறைந்த. மதி - அறிவு.

109. மிழற்றும் - பண் பாடும்.

மண்ணும் விண்ணும் எண்ணும் குழவி
 மெய்க்கதிர் விரிக்கும் தெய்வக் குழவி
 மருட்பால் அருந்தா அருட்பாற் குழவி ;
 வளர்ந்தது வளர்ந்தது கிளர்ந்த தீளமை
 சூழினும் வறுமை சுரக்கும் வண்மை
 வற்றினும் மேகம் வறளாச் சாரல்
 சூற வளியால் சுழலாப் பூங்கா
 கள்ளி எரியினும் கலங்காப் பைங்கூழ் ;
 பள்ளிக் கேகத் துள்ளாக் கன்று

- 120 படியில் ஏடு படியாப் புலமை
 கலையை ஆய அலையாக் கழகம்
 ஒதா துணர்ந்த ஒத்தின் வைப்பு
 தெய்வக் கலையாய்த் திரண்ட அண்ணல் ;

ஆட்சித் திறன்

நாவலந் தீவைக் காவல் புரிந்தவன்
 நல்லறம் என்னும் இல்லறம் ஏற்றவன்
 மைந்தரைத் தந்து தந்தை யானவன்
 பரதன் என்ற வரதனை ஈன்றவன் ;
 தழைக்க உலகம் குழப்ப மின்றி

112. மெய் - உடலில் ; உண்மையாகிய எனினுமாம்.

113. மருட்பால் - மயக்கந் தரும் மாயப் பால்.

114. கிளர்ந்தது - எழுந்தது.

115. வறுமை உலகைச் சூழினும். வண்மை - வரையாது

கொடுத்தல்.

117. சூறவளியால் - சுழற் காற்றால். கா - இளம்பொழில்.

118. பைங்கூழ் - பசும்பயிர்.

120. படியில் - பூமியில்.

121. கழகம் - பல்கலைக் கழகம்.

122. ஒத்தின் வைப்பு - வேதப் புதையல். (களஞ்சியம்.)

அமைதி பெறுநெறி அமைதற் பொருட்டுத்

130 தருமம் நிலைக்கக் கரும வகையை
ஒட்டித் திட்ட வட்டம் இட்டவன்
வழிவழி வாழ மரபுகள் கண்டவன்
நிலம்புல வரம்பை நலம்பெற வகுத்தவன்
நீர்நிலை பயன்பட நேர்முறை அமைத்தவன்
தொழில்கள் இயங்க வழிதுறை தொகுத்தவன்
எண்ணெழுத் தின்மொழிக் கண்களைத் திறந்தவன்
இன்ன பிறவும் மன்ன வைத்தவன் ;
அகிம்சை மேலாம் அறமென முத்தல்முதல்
அகிலம் உணர அருளிச் செய்தவன்

140 பாவம் தவிர்க்கச் சீலம் சொன்னவன்
ஒழுக்க விழுப்பம் தழைக்க மொழிந்தவன்
பொருளொரு பாலே பெருகி, மறுபால்
அருகின் குழப்பம் ஆர்க்கும் என்பதை
என்றோ ! என்றோ ! என்றோ ! உணர்ந்து
மீதுபொருள் வேட்டலை விடுக என்றவன் ;
போதுமை பழமையோ ? புதுமையோ ? ஓர்க் ;
* 'தன்னுயிர் தான்பரிந் தோம்பு மாபோல்
மன்னுயிர் வைகலும் ஒம்பி ' வாழ்ந்தவன்

143. ஆர்க்கும் - ஆரவாரிக்கும்.

138—145. ' விரையார் மலர்மிசை வருவார் திருவறம்
விழைவார் கொலையினை விழையார்பொய், யுரையார் களவினை
யொழுக்கார் பிறர்மினை யுவவார் மீதுபொருள் உவவார்வெஞ்,
சுரையால் உணர்வினை யழியார் அழிதசை துவ்வார் விடமென
வெவ்வாறும், புரையார் நறவினை துகரார் இரவுணல் புகழார்
குரவரை யிகழாரே '—தீநுக்கலம்பதம்.

145. வேட்டலை - விரும்பலை.

146. ஓர்க - யோசிக்க ; சிந்திக்க.

148. வைகலும் - நாடோறும்.

*சிந்தாமணி : 3107.

- எல்லா உயிரிலும் இருக்கை பெற்றவன்
 150 எல்லாம் தன்னுள் இருத்தலைப் பார்த்தவன்
 'தன்னுயிர் மன்னுயிர்' - 'மன்னுயிர் தன்னுயிர்'
 என்ற உண்மையில் நின்ற மன்னவன் ;
 என்னே அவன்மொழி ! என்னே அவன்செயல் !
 போற்றுக போற்றுக போற்றி உய்க ;

துறவு

- நல்ல பெரும ! சொல்வன் மேலும்
 அவனது மாண்பை அவனது நிலையைத்
 துறத்தற் கரிய முடியைத் துறந்து
 கானம் நடந்த வான முனிவன்
 ஆட்டி அலைத்து வாட்டும் பொறியின்
 160 கொடும்புயல் ஒடுக்கிய கடுந்தவ வைரம்
 'சுவைஒளி ஊறே ஓசை நாற்றம்'
 ஐந்து வகைதெரிந் துந்திய புலவன்
 பொறிபுலப் படையால் வெறிமறப் போர்செய்

157. மனிதன் எதைத் துறந்தாலும் துறப்பன். ஆனால் அவன் முடியைத் துறக்க ஒருப்படுதல் அரிது. முடி இன்பம் பெண்ணின்பத் தினும் சிறந்தது என்று தொனிக்கும் முறையில் அப்பர் சுவாமிகள் ஒரு பாடல் அருளியுள்ளனர். அதுவருமாறு : 'கனியி னுந் கட்டி பட்ட கரும்பினும், பனிம லர்க்குழற் பாவைநல் லாரினும், தனிமு டிகவித் தாளும் அரசினும், இனியன் தன்னடைந் தார்க்கிடை மருதனே'. இதுபற்றி, 'முடியா காதலா சீர்திருத்தமா?' என்னும் நூலில் விளக்கம் செய்துள்ளேன்.

159. பொறி ஐந்து. அவை: மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி.

161-62. புலன் ஐந்து. அவை : சுவை (ரசம்), ஒளி (ரூபம்), ஊறு (ஸ்பரிசம்), ஓசை (சுப்தம்), நாற்றம் (கந்தம்). 'சுவையொளி யூரோசை நாற்றமென் றைந்தின் - வகைதெரிவான் கட்டே யுலகு' - திருக்குறள். உந்திய - நல்வழியில் செலுத்திய. (விளக்கம் பின்னரும் செய்யப்படும்.)

அரசை அடக்கிய ஆண்டகை வீரன்
 பொல்லாப் பொய்மை நில்லா தோட
 மெய்ஒளி கண்ட வையத் தப்பன்
 பரந்த ஆலடி இருந்த செம்மல்
 அழலவி அசோகின் நிழலமர் சிலன்
 முப்புரம் எரித்த ஒப்புர வாளன்
 170 முக்குடை ஞான முக்கண் மூர்த்தி

164. அரசை - (இங்கே) மனத்தை.

167-68. ஆலடி - முதல் தீர்த்தங்கரராகிய விருஷபதேவர் ஞானம் பெற்ற இடம். அசோகு எல்லா தீர்த்தங்கரர்களுக்கும் உரியது. விளக்கம் ஜைன நூல்களிற் பார்க்க. (காமத்தீயைக் குலைக்கும் பண்பு அசோகுக்கு உண்டு. அதனால் அசோகு, 'அழலவி அசோகு' என்று சொல்லப்பட்டது.)

169. 'அப்பணி செஞ்சடை ஆதி புராதனன், முப்புராஞ் செற்றனன் என்பர்கள் மூடர்கள், முப்புர மாவது மும்மல காரியம், அப்புரம் எய்தமை யாரறி வாரே'—தீருமந்திரம். ஒப்புரவு-உபகாரம்; ஒற்றுமை; சமம்; சமாதானம். (உட்கலந்த அன்பால் உறவு கொண்டு தொண்டு செய்தல்.)

167-171. '*** மூவிலயொரு நெடுவேலின் - மேவாத வினை யவுணர், குன்றுபட நூழிலாட்டி - வென்றட்ட விறல்வெகுளியை, முவேயிலின் முாண்முருக்கி - மூவர்சர ணடையநின்றனை, கருப்பு நான் வில்லிபட - நெருப்புமிழ் நெடுநோக்கினை, கோள்வலிய கோடுங்கூற்றைத் - தாள்வலியின் விழவுகைத்தனை, பரிவில்கே வலக் கிழத்தி - பிரிவில்லா ஒருபாகினை, ஆன்றமெய் அறம்வளர்க்கும் - மூன்றுகண் முனித்தலைவனை, ஆலநெடு நிழல்அமர்ந்தனை - கால மூன்று முடன் அளந்தனை, தாழ்சடை முடிச்சென்னிக்-காசறுபொன் னெயிற்கடவுளை, மன்னியபே ருலகனைத்தும்-நின்னுள்ளே நீயொடுக்கினை, நின்னின்னு நீவிரித்தனை - நின்னருளின் நீகாத்தனை, என வாங், காதி பகவனை அருகனை, மாதுயர் நீங்க வழத்துவம் பலவே'—தீருக்கலம்பகம்.

170. முக்குடை, மூவுலகத் தலைமையைக் குறிப்பது (திரி லோக நாயகன்). முக்கண் : இயற்கைக் கண் இரண்டு; மூன்றுவது ஞானக் கண்.

பூவிற் பொலிந்த சேவடிக் குரிசில்
 விருப்பு வெறுப்பின் இருப்பழி வள்ளல்
 பின்னிகழ் செயல்களை முன்னுரை முதல்வன்
 பிறர்க்கென வளர்ந்த அறத்து நேயன் ;
 பிணியூப் பறியான் குணமாண் புடையான்
 நரைதிரை இல்லான் புரையில் புங்கவன்
 காமனைக் காய்ந்தவன் காலனை மாய்த்தவன்
 அன்பன் அருளன் இன்பன் இறைவன்
 அறவன் அந்தணன் அறிவன் துறவன் ;

நிர்வாணம்

180 பொழில்கள், கதிரின் பொழிவைத் தாங்கி
 வெப்பந் திரித்துத் தட்பம் பெய்யவும்
 வெண்மை நீலம் செம்மை மஞ்சள்
 பன்னிறப் பூக்கள் பன்னி ஏற்கவும்
 மயிலும் கிளியும் குயிலும் பூவையும்

171. ' மலர்மிசை ஏகினுன் மாண்டி சேர்ந்தார் - நிலமிசை
 நீடுவாழ் வார் '—தீடுக்குறள்.

172. இருப்பு அழித்தலாவது வேரோடு களைதல் என்க.

173. விருஷபர், கயிலையின்பாங்கர், தம்மைக் காண வந்த தம்
 புதல்வனாகிய பரதனுக்கு அறிவுமத்திய பொருள்களில் பின் நிகழ்
 செய்திகளை முன்னுரைத்தது நனிவிளங்கும். தேவர், அந்நாளில்
 எடுத்தரைத்த நிகழ்ச்சிகளிற் சில முன்னே நடைபெற்றன ; இப்
 பொழுதும் சில நடைபெற்றுவருகின்றன. விரிவு மஹாபுராணத்
 தீழ் காண்க.

176. புரையில் - குற்றமில்லாத.

177. காமனைக் காய்தலாவது எல்லாப்பெண்களையும் தாய்மா
 ராகக் கருதுவது. காலனை மாய்த்தலாவது மரணத்தை வெல்வது.

180. கதிரின் பொழிவை - சூரிய கிரணத்தின் வெயிலை.

183. பன்னி - அர்ச்சித்து.

184. பூவையும் - நாகணவாய்ப் பறவையும்.

- பாடியும் ஆந்தையும் பாம்பும் கீரியும்
 அணிலும் முயலும் அன்பாய் அணையவும்
 நரியும் நாயும் பரியும் பன்றியும்
 கரியும் புலியும் அரியும் ஆனும்
 மானும் மந்தியும் மயங்கிப் பார்க்கவும்
 190 வில்லும் வாளும் வேலும் வீழ்க்
 குறவரும் வேடரும் குண்டரும் கொலைஞரும்
 கலைஞரும் முனிவரும் கலந்து குழையவும்
 வெம்மை உமிழ்ந்து! விரியும் பாலையில்
 கழுகும் காக்கையும் கண்டபே ரண்டமும்
 செம்புளும் வாகமும் சிம்புளும் புறவும்
 பரிந்தே அந்தரப் பந்த ரிடவும்;
 மலைமலை கடந்து வனம்வனம் கடந்து
 வயல்வயல் கடந்து மணல்மணல் கடந்து
 சுரம்பரல் கடந்து சுழலழல் கடந்து
 200 மழைகுளிர் கடந்து மடுகயம் கடந்து

185. பாடியும் - வானம்பாடியும்.

187. பரியும் - குதிரையும்.

188. கரியும் - யானையும். அரியும் - சிங்கமும். ஆனும் - பசுவும்.

189. மந்தியும் - குரங்கும். மயங்கி - மருவி; கலந்து.

194. கண்டபேரண்டம் - இருதலைப் பறவை; யானையை யும் தூக்கும் வல்லமையுடையது.

195. செம்புள் - கருடன். வாகம் - சக்கரவாகப் புள். சிம்புள் - சுரபம்; சிங்கத்தைத் தூக்கும் ஆற்றல் வாய்ந்தது.

199. சுரம் - அருநெறி; கஷ்டமான வழி; கோடையில் கொதிப்பது. பரல் - பருக்கைக் கல்.

200. குளிர் - பனிக்குளிர். கயம் - நீர்நிலை. (மண்டைக் குளம் முதலியன.)

நதிநதம் கடந்து 'நான்நான்' கடந்து,
 உடையை நீத்தும் உணவை நீத்தும்
 உரையை நீத்தும் உறக்கை நீத்தும்
 உயிரின் திடத்தால் ஊக்கம் பெற்றே,
 அடியைச் சார்ந்தனன் முடியைப் பார்த்தனன்
 காற்றில் முடியைக் கருத்தால் நோக்கி,
 ஏறினன் ஏறினன் ஏறென ஏறினன்
 ஏறினன் பாறைகள் ஏறினன் படிகள்
 ஏறினன் அடுக்குகள் ஏறினன் எடுப்புகள்
 210 ஏறினன் குண்டுகள் ஏறினன் குன்றுகள்
 ஏறினன் கோடுகள் ஏறினன் மேடுகள்
 ஏறினன் நிமிர்ந்தே ஏறினன் இவர்ந்தே ;
 கலைகள் சுரக்க உலகிற் பெரிதாய்
 ஞானம் வளர்க்கும் மோனக் களனாய்க்

201. நதி : மேற்கிருந்து கிழக்கு நோக்கி ஓடுவது. நதம் : கிழக்கிருந்து மேற்கு நோக்கி ஓடுவது.

180—201. இந்நூற்கண் மிகச் சில இடங்களில் வருணனைகள் வருகின்றன. அவை உட்பொருள்களை உடையன. ஒன்றோடொன்று பகைத்துப் போரிடும் உயிர்கள், தம் தம் பகைமையை நீத்து, அன்பாகிப், பெரியவரைப் பார்ப்பது வருணனை வாயிலாக விளக்கப்பட்டுள்ளது. பகைமையற்ற இடத்திலேயே 'நான் நான்' என்னும் முனைப்பு அறும். இங்கே 'நான் நான்' என்பதை வருணனைகளின் உட்பொருள் வாயிலாகத் தெளிவு செய்து கொள்வது நலம். மற்ற இடங்களில் வரும் வருணனைகளையும் இவ்வாறே கொள்க.

203. உறக்கை - உறக்கத்தை ; தூக்கத்தை.

205. அடியை - இமயமலையின் அடியை.

206. காற்று இல் - காற்று இல்லாத.

207. ஏறு - சிங்கம் ; எருதுமாம்.

211. கோடுகள் - உச்சிகள்.

214. மோனக்களனாய் - மோனத்துக்கு நிலைக்களனாய் - இருப்

பிடமாய்.

கங்கை சிந்து பங்கயன் சேயும்
 கருணை வெள்ளம் பெருகி ஓடப்,
 பசும்பனி போர்த்து விசும்பை முட்டும்
 பொன்மலை நடுவண் மின்னித் திகழும்
 புண்ணியம் திரண்ட வெண்மலர்க் கயிலை
 220 நண்ணினன் ; நண்ணி நாட்டம் வைத்துத்
 தவத்தில் அமர்ந்தனன் தவத்தின் நிலையை
 உள்ளல் அரிதே விள்ளல் அரிதே
 ஓளிகள் எல்லாம் உருண்டு திரண்டே
 ஓடி ஓடி நாடித் தேடியும்
 ஒதுங்கி ஒளித்துப் பதுங்கித் தேடியும்
 காண ஒண்ணுக் கரையில் ஒளியாய்
 எண்ணில் அடங்கா இணையில் ஒளியாய்
 அறிய முயலினும் அடங்கா ஒளியாய்
 பரிநிர் வாணம் - பரகதி - சிவகதி

215. பங்கயன் சேயும் - பிரமபுத்திர நதியும். (பங்கயன் - பிரமன் ; சேய் - புத்திரன்.) கங்கையும் சிந்துவும் பிரமபுத்திராவும் என்றபடி.

217. விசும்பை - ஆகாயத்தை.

218. பொன்மலை - இமயமலையின். நடுவண் - மத்தியில்.

219. 'அண்ணல் வீற்றிருக் கப்பெற்ற தாதலின், நண்ணு மூன்றல குந்நான் மறைகளும், எண்ணில் மாதவஞ் செய்யவந் தெய்திய, புண்ணி யந்திரன் டுள்ளது போல்வது', 'நிலவும் எண்ணில் தலங்களும் நீடொளி, இலகு தண்தளிர் ஆகவெ முந்த தோர், உலகம் என்னும் ஒளிமணி வல்லிமேல், மலரும் வெண்மலர் போல்வதம் மால்வரை'—பெரியபுராணம் : திருமலைச் சிறப்பு.

226. கரையில் - எல்லையில்லாத ; அகண்ட.

229. பரிநிர்வாணம் - பர (மேலான) கதி. இது சிவகதி எனப் படும். (நரககதி, விலங்குகதி, மனிதகதி, தேவகதி ஆகிய நான்கு கதிகளையும் கடந்தது சிவகதி என்க. சிந்தாமணி - 2762—2811 பார்க்க.) 'சினவரன் தேவன் சிவகதி நாயகன்'—சிலப்பதி

230 அடைந்தனன் அப்பா ! அடைந்த நாளினைச்
 சிவநிசி நோன்பாய் அவனி கொண்டது
 அழியாக்க் கதியை அடைந்தவன் எவனோ ?
 ஆதி பகவன் சோதி நாதன்
 வீருஷப தேவன் புருஷ நாயகன்
 அவனே இறைவன் அவனே ஈசன்
 அவனே மாயன் அவனே நான்முகன்
 அவனே சித்தன் அவனே அருட்சினன்
 அவனே தர்மம் அவனே அகிம்சை
 அவனே அருகன் அருகே அணைந்தால்

காரம் : க0. நாடுகாண். கஅ0 ; ' இன்பமற் றென்னும் பேரான்
 எழுந்தபுற் கற்றை தீற்றித், துன்பத்தைச் சரக்கு நான்கு கதி
 யெனுந் தொழுவிற் சேர்ந்து, நின்றபற் றூர்வ நீக்கி நிருமலன்
 பாதஞ் சேரின், அன்புவிற் றுண்டு போகிச் சிவகதி அடைய
 லாமே '—சிந்தாமணி : 3105 ; ' மணிமலிந்த ஒளியெனவும்
 மலர்நிறைந்த விரையெனவும் மல்கு சந்தின், துணியுமிழ்ந்த
 தண்மையினுந் தோன்றியஅப் பேரின்பத் துள்ளே தோன்றி,
 இணைபிறிதும் இலராகி இமையவரும் மாதவரும் இறைஞ்சி
 ஏத்தப், பணிவரிய சிவகதியின் அமர்ந்திருந்தார் அறஅமிர்தம்
 உண்டா ரன்றே '—மேருமந்திர புராணம் : 1400 ; ' மெய்மை
 யாம் உழவைச் செய்து விருப்பெனும் வித்தை வித்திப், பொய்மை
 யாவ் களையை வாங்கிப் பொறையெனும் நீரைப் பாய்ச்சித்,
 தம்மையும் நோக்கிக் கண்டு தகவெனும் வேலி யிட்டுச், செம்மை
 யுள் நிற்ப ராகிற் சிவகத் விளையு மன்றே '—அப்பர்.

231. சிவநிசி நோன்பாய் - சிவராத்திரி விரதமாய்.

232. கதியை - வீடுபேற்றை.

237. சினன் - ஜினன்.

239. அருகன் - பூச்சியன் ; பூஜ்யன் ; பூசிக்கத் தக்கவன்.
 (சிலப்பதிகாரம் - க0 : நாடுகாண் காதை : 176—189 : அடியார்க்கு
 நல்லார் உரை பார்க்க. இம்மூலமும் உரையும் இந்நூற்கண்
 போந்துள்ள அருகன்பெயர்களின் பொருள்விளக்கத்துக்குத் துணை
 புரியும்.)

- 240 விடுதலை வழியைக் கடிதில் பெறலாம்
அவனை எண்ணுவம் அவனை வாழ்த்துவம்
அவன்பணி ஆற்றுவம் அவன்நெறி ஒம்புவம் ;

ஜைனம் எது ?

- அந்நெறி எதுவோ ? செந்தண் ஜைனம்
ஜைனம் ஒருமதச் சார்பின தன்று
ஜைனம் எதுவெனச் சாற்றுவன் இங்கே :
ஐம்புலன் வெல்லும் செம்மை ஜைனம்
ஒழுக்கம் காக்கும் விழுப்பம் ஜைனம்
கொலைகள் வாழிக்கும் நிலைபெறல் ஜைனம்
கள்பொய் காமம் தள்ளல் ஜைனம்
- 250 ஊனுண் னாத மேனிலை ஜைனம்
வெறியு வேசம் முறியிடம் ஜைனம்
சாந்த அமுதம் மாந்தல் ஜைனம்
நல்லெணம் நன்மொழி நற்பணி ஜைனம்
பிறர்க்கென வாழும் திறத்துறை ஜைனம்
தேவை அளவை மேவல் ஜைனம்
அகிம்சா தர்மம் அனைத்தும் ஜைனம் ;
இந்த ஜைனம் எந்த மதமோ ?
மக்கட் குரிய தக்க போதுமை ;

அறவோர்

- அகிம்சை அருளா அறவோர் இல்லை
260 புத்தர் சோக்ரதர் உத்தமக் கிறிஸ்து

240. கடிதில் - விரைவில்.

243. செந்தண் - (செந்தண்மை) செவ்விய அருளுடைய.

252. மாந்தல் - உண்ணல்.

வள்ளுவர் வசுவர் தெள்ளியல் மூலர்
 தாயு மானவர் நேயச் சாந்த
 லிங்கர் இராம லிங்க அடிகள்
 தால்ஸ்தாய் காந்தி சால்பின் ரெல்லாம்
 அகிம்சா தர்மம் அருளியே சென்றனர் ;
 அன்னவர் போதனை பின்னை நாளில்
 விதவித டான மதமத மாயது !
 என்னே பிளவு ! என்னே உலகம் !
 அகிம்சா ஜைனம் அகன்ற ஜைனம்

270 அகண்ட ஜைனம் அகில மாக
 வேண்டுவம் என்றும் வேண்டுவம் நாமே ;

அரகம் அறழும்

உலகை நோக்குக கலகக் காட்சியே !
 அறத்து நினைப்பும் பிறத்தல் இல்லை
 அறத்தை வளர்த்தல் அரசின் பொறுப்பாம்
 அரசு கோணின் துரிசு பெருகும்
 துரிசு, கொடும்போர் முரசே கொட்டும்
 பார்நிலை என்னும் ? போர்மய மாகும் ;
 திருந்தின் அரசு திருந்தும் எல்லாம்
 ' அரசன் எவ்வழி அவ்வழி குடிகள் '

280 அருகன் அகிம்சா தருமமும், கூறும்

261. வசுவர் - பசுவர் ; வீரசைவ முதல்வர்.

262—63. சாந்தலிங்கர் - கொலை மறுத்தல் முதலிய நூல்
 களைச் செய்தவர்.

264. சால்பினர் - அகிம்சையால் அமைதி பெற்றவர்.

275. துரிசு - குற்றம்.

277. பார்நிலை - உலக நிலை.

280. கூறும் - அத்தருமத்தின் ஒரு கூறுகிய.

மிகுபொருள் விரும்பாத் தகைமைச் சீலமும்
 ஒன்றின் அரசில் பொன்றும் போர்கள் ;
 உலகம் வழங்கா கலகக் காட்சியே ;
 எங்கும் அமைதி தங்கி வழியும் ;
 அகிம்சை பரவி அகிலம் ஆகத்
 தரும சபைகள் பெருகல் வேண்டும்
 அறப்பணி வேண்டும் அறப்பணி வேண்டும் ”
 என்று விரித்து நன்று கூறினன் ;

மனந் தீருந்தல்

“ என்னவோ நினைந்து இங்கே வந்தேன்
 290 என்னை ஆள இங்கே குருவாய்
 எழுந்தனை ” என்றே எழுந்த பெருமனை
 எழுந்து தவனன் அழுந்தப் பற்றி,
 “ நண்பர் நாம்வே நெண்ணல் தவறு
 உன்னுவம் அருகனை உன்னுவம் அகிம்சையை
 உன்னுவம் பணியை ” என்னப், பெருமன்
 விழிநீர் ததும்ப, “ விழுமிய குருவே!
 உன்வழி நிற்பன் ” என்று நவின்றனன் ;
 கவலை பிணினோய் சவலை உதிர்ந்தன
 புதிய பண்புகள் விதைகொண் டரும்பின ;
 300 இருவரும் ஏகினர் பருகினர் பழநீர்

280—81. எல்லாச் சீலங்களும் அகிம்சையில் அடங்கும். சீலக்கூறுகள் எல்லாம் சேர்ந்த ஒன்றே அகிம்சை. இங்கே அகிம்சையின் ஒரு கூறு சொல்லப்பட்டது. அது, ‘ மிகுபொருள் விரும்பாமை ’ என்பது. அகிம்சா தர்மமும் அதன் கூறுகிய மிகுபொருள் விரும்பாமை என்னும் சீலமும் இங்கே குறிக்கப் பெற்றன.

282. ஒன்றின் - சேரின் ; கலந்தால். பொன்றும் - அழியும்.

அருகனைப் போற்றல்

தங்க சாலையில் தரும சபையினில்
தங்கினர் கழிந்தது கங்குல் பொழுது
காலைக் கடன்களைச் சால முடித்தே
அறவெளி யொளியை அறிவுச் சுடரை
அன்பின் ஒழுக்கை அருளின் பெருக்கை
அருகன் உருவைப் பெருகும் அழகைக்
கண்டு கண்டு கண்ணீர் மல்கப்

புலனால் அருந்திப் புந்தியால், நுகர்ந்தே
அன்பில் மூழ்கி இன்பில் திளைத்து,

310 “ விண்ணின் றிறங்கிய விளக்கே போற்றி
மண்ணினை ஆண்ட மன்னு போற்றி
பரதனைத் தந்த பரிவே போற்றி
விரதம் ஆகிய விமலா போற்றி
வழிகளை வகுத்த வள்ளால் போற்றி
தொழில்முறை தொகுத்த தோழா போற்றி
முற்றத் துறந்த முனிவா போற்றி
கற்றவர் மற்றவர் கண்ணே போற்றி
அரிய கயிலை அடைந்தோய் போற்றி
பரிநிர் வாணப் பரனே போற்றி

320 போற்றி போற்றி போற்றி சயசய
போற்றி சயசய போற்றி போற்றி
போற்றி போற்றி புராண போற்றி

164407

302. கங்குல் - இரவு.

308. புலனால் - ஐம்புலனால். புந்தியால் - மனத்தால்.

314. வாழ்வுக்குரிய வழிகளை.

322. புராண - பழையவனே. ‘முன்னைப் பழம்பொருட்து

முன்னைப் பழம்பொருளே, பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்தமப்
பெற்றியனே’—மாணிக்கவாசகர்.

O-111113, A
NSI

போற்றி போற்றி புனிதா போற்றி
 போற்றி போற்றி புகலே போற்றி
 போற்றி போற்றி போற்றி சிவமே -
 சிவமே போற்றி சினனே போற்றி
 தவமே போற்றி தமிழே போற்றி
 தேவே போற்றி தெளிவே போற்றி
 மூவா போற்றி முதல்வா போற்றி
 330 சித்தா போற்றி முத்தா போற்றி
 அத்தா போற்றி அமுதா போற்றி
 தாயே போற்றி தயவே போற்றி
 நேயா போற்றி நிமலா போற்றி
 குணமே போற்றி கொடையே போற்றி
 உணவே போற்றி உயிரே போற்றி
 நல்லார் பொல்லார் நடுவே போற்றி
 எல்லாம் வாழ இருப்போய் போற்றி
 உருகும் அடியர் உளமே போற்றி

324. புகலே - புகலிடமே ; எல்லா உயிர்களும் தஞ்சம் புகும் இடமே.

327. தமிழே - இனிமையே.

329. மூவா - மூவாதவனே ; முதுமை அடையாதவனே ; மரணமற்றவனே.

335. ' உண்டி கொடுத்தோர் உயிர்கொடுத்தோரே '—புற நானூறு - கஅ ; மணிமேகலை - கக : கூசு.

336—37. நடுவே - நடுநிலையே. ' கல்லார்க்கும் கற்றவர்க்கும் களிப்பருளுங் களிப்பே - காணார்க்குங் கண்டவர்க்குங் கண்ணளிக்குங் கண்ணே, வல்லார்க்கும் மாட்டார்க்கும் வரமளிக்கும் வரமே - மதியார்க்கும் மதிப்பவர்க்கும் மதிக்கொடுக்கும் மதியே, நல்லார்க்கும் பொல்லார்க்கும் நடுநின்ற நடுவே - நரர்களுக்குஞ் சுரர்களுக்கும் நலங்கொடுக்கும் நலமே, எல்லார்க்கும் பொதுவில்நட மிடுகின்ற சிவமே - என்னரசே யான்புகழும் இசையுமணிந் தருளே '—இராம லிங்க சுவாமிகள்.

அருக போற்றி அகிம்சை போற்றி
 340 போற்றி போற்றி போற்றி ” என்று,
 தொழுது வணங்கி எழுந்து நின்றே,
 “ அறப்பணி யாற்றப் புறப்படு கின்றோம்
 அறவா உன்றன் அருட்டுணை வேண்டும் ”
 என்று வேண்டிச் சென்றனர் அன்றே ;

அறிவுறுத்தல்

இருவரும் ஒருவராய் மருவிக் கருத்தால்,
 உண்மைஅஞ் சாமையும் உணர்ச்சியும் கிளர்ச்சியும்
 உந்த நடப்பர் முந்த நடப்பர்
 பேசி நடப்பர் வீசி நடப்பர்
 விரைந்து நடப்பர் வேர்க்க நடப்பர்
 350 காற்றொளி மரநீர் கர்க்க நடப்பர்
 ஆடும் மாடும் அணைய நடப்பர்
 நாய்கள் குழ நயந்து நடப்பர்
 நடந்து நடந்து ப்டர்ந்த ஊர்தொறும்
 புகுந்து தங்குவர் தகுந்த முறையில்
 அன்புசெய் விருந்தை அன்புடன் உண்பர்
 அதைஇதைப் பேசி அருள்விதை விதைப்பர்
 மன்றில் மக்களை ஒன்று திரட்டுவர்
 கையால் தொழுவர் வாயால் வாழ்த்துவர்
 கலந்த மனத்தால் கனிய நோக்குவர்
 360 மேடையில் பூப்பர் பாடல் முழங்கும்
 அலைகள் அடங்கும் அமைதி நிலவும்
 இருவரில் ஒருவர் எழுந்து நின்று, -

347. உந்த - செலுத்த. முந்த - முற்பட.

355. அன்பு - ஊரவருடைய அன்பு.

357. மன்றில் - மரத்தடியில். 360. பூப்பர் - பொலிவர்.

மனிதப் பிறவி இனிய தென்றும்
 வீட்டுப் பேற்றைக் கூட்டுவ தென்றும்
 கடலைக் கடக்க உடல்புணை என்றும்
 புணையு றடைந்தால் துணைபோம் என்றும்
 இறந்தும் மீண்டும் பிறந்தும் உழலல்
 துக்கச் சேற்றில் சிக்குதல் என்றும்
 இந்தப் பிறவியில் பந்தம் அறுக்கும்
 370 நெறியைத் தேடுதல் அறிவே என்றும்
 பழியும் பாவமும் வழியும் பிறவியில்
 வழுக்கும் இழுக்கும் கொழுக்கும் என்றும்,
 பற்றுகள் யாவும் பற்று திருக்கப்
 பற்றிலான் தானைப் பற்று மாறும்
 அகிம்சை அறத்தை அகங்கொளு மாறும்
 பொருந்திய உணவை அருந்து மாறும்
 குணம்வளர் நோன்புக் கிணங்கு மாறும்
 உயிர்க்கொலை வகையை ஒழிக்கு மாறும்
 ஐந்தவித் தைந்தை அரிக்கு மாறும்

365. கடலை - பிறவிக்கடலை. புணை - தெப்பம் ; தோணி.

370. நெறியை - சன்மார்க்கத்தை.

373—74. 'பற்றுக் பற்றற்றான் பற்றினை அப்பற்றைப் -
 பற்றுக் பற்று விடற்கு'—தீருக்குள்.

377. நோன்பு - விரதம்.

378. வகையை - தூண்டிலிடல், வலைவீசல், பவியிடல்,
 ஆடு - மாடு - பன்றி - தொட்டிகள் முதலிய வகைகளை.

379. ஐந்து அவித்து - ஐம்புலன்களை அவித்து. (ஐந்தவித்
 தல் என்றது : பொறி புலன்களை அறவே நிரமூலப் படுத்துவ
 தன்று ; அவற்றை நல்வழியில் இயங்கச் செய்வது. 'அஞ்சு
 மடக்கடக் கென்பர் அறிவிலார், அஞ்சு மடக்கும் அமரரும் அங்
 கிலை, அஞ்சு மடக்கில் அசேதன மாமென்றிட், டஞ்சு மடக்கா
 அறிவறிந் தேனே' எனவருஉம் தீருழலர் திருவாக்கு உன்னற்

- 380 உடம்பிலும் அறிவிலும் திடம்பெறு மாறும்
 ஒழுக்கம் ஒம்ப உழைக்கு மாறும்
 மிசுபோருள் வேட்டல் வெகுபேர் நலங்களைக்
 கெடுத்த லுணர்ந்து விடுக்கு மாறும்,
 குருகுலக் கல்வி பெருகப் பயிலவும்
 இரண்டும் நாலும் இல்ல மாகவும்
 இளங்கோ உயிர்ப்பு விளங்கிச் சிலம்பவும்
 தேவர் மணியொளி மேவிக் காலவும்
 தமிழ்நூல் மணத்தைக் கமழச் செய்யவும்
 பன்மொழிப் புலமை பரவி விரவவும்
- 390 தொன்மைக் கலைகளின் நன்மை காணவும்
 புதிய கலைகளை மதியுடன் ஆயவும்
 ஊரே கலையாய்ச் சீரே வழங்கவும்

பாலது. இதுபற்றி, 'முருகன் அல்லது அழகு', 'பெண்ணின் பெருமை அல்லது வாழ்க்கைத் துணை', 'திருக்குறள் விரிவுரை' முதலிய நூல்களில் ஒல்லும்வகை விளக்கம் செய்துள்ளேன். இங்கே விரிவுரை வேண்டுவதில்லை.) ஐந்தை அரித்தல் - ஐம்பெரும் பாவங்களைச் சிதைத்து அழித்தல்.

384. குருகுலம் - கல்வி, அறிவு, ஒழுக்கம் பெறுதற் பொருட்டுக் கூட்டுறவுடன் மாணக்கர் வதியும் ஆசிரிய நிலையம்.

385. இரண்டும் நாலும் - இரண்டடியுடைய திருக்குறளும் நாலடி கொண்ட நாலடியாரும். 'ஆலும் வேலும் பல்லுக்கு குறுதி - நாலும் இரண்டும் சொல்லுக்கு குறுதி' என்பது பழமொழி. இல்ல மாகவும் - குடும்பமாகவும்.

386. இளங்கோ சிலப்பதிகாரத்தை அருளியவர். உயிர்ப்பு - பிராணன். சிலம்பவும் - ஒலிக்கவும். 'சிலம்பு' என்பது சிலப் பதிகாரத்தை உணர்த்தும் தொனி.

387. தேவர் - மணியொளி - திருத்தக்கதேவர் அருளிய சிந்தாமணி ஒளி. காலவும் - உமிழவும்; வீசவும்.

389. விரவவும் - கலக்கவும்.

391. மதியுடன் ஆயவும் - அறிவுடன் ஆராயவும்.

கலைகளை வாழ்க்கையில் நிலைக்க வைக்கவும்
 உழவை மற்றத் தொழிலைப் பெருக்கவும்
 கோணுதல் இல்லா வாணிபம் வளர்க்கவும்
 அருளைப் பெருக்கப் போருளை ஈட்டவும்
 மூர்க்கம் அற்ற ஆட்சி முகிழ்க்கவும்
 இயற்கையோ டியைந்த முயற்சியில் செல்லவும்
 தீயரைத் திருத்தும் நேயம் பொங்கவும்
 400 வாழ்தல் பிறர்க்கெனும் வாழ்வே நடக்கவும்
 அறம்வளர் மன்றம் ஆங்காங் கமைக்கவும்
 ஆடிப் பாடிக் கூடிக் குலவவும்
 வீடும் ஊரும் நாடும் உலகும்
 ஒருகுடி என்னும் உறவைத் தெளியவும்
 தெளிய வல்ல சேய்களை அளிக்கப்
 பெண்ணும் ஆணும் எண்ணி வாழவும்
 அய்யன் அப்பன் மெய்யன் அருளிய
 சீலம் எல்லாம் சேர்ந்த ஒன்றும்
 தீருவறம் ஓங்கிச் செகமே சிறக்கவும் -

396. வாழ்க்கைக்கு அருளும் தேவை; பொருளும் தேவை.
 'அருளிவார்க்கு அவ்வுலகம் இல்லை பொருளிவார்க்கு - இவ்
 வுலகம் இல்லாகி யாங்கு' என வரும் தீருவள்ளுவர் உள்ளக்
 கிடக்கையை உன்னுக. பொருள் ஒருபால் பெருகி, மற்றொருபால்
 அருகின், அருள் விளங்குதல் அரிதென்பதை விளக்கவேண்டுவ
 தில்லை. ஆதலின் மீதபொருள் விரும்பாமை வலியுறுத்தப்பெற்
 ரது. மிகுபொருள் விரும்பாமையிலே அருள் எளிதில் விளங்கும்.
 திருக்குறள்: 'வெஃகாமை' பார்க்க.

397. முகிழ்க்கவும் - அரும்பவும்.

401. மன்றம் - சபை.

407—409. வேர், தண்டு, கவடு, கோடு, தளிர், இலை, அரும்பு,
 மலர், காய், கனி முதலியன கொண்ட ஒன்று மரம்; மரங்கள்
 எல்லாம் சேர்ந்த ஒன்று பொழில். இவ்வாறே அருகன் அருளிய
 சீலங்கள் எல்லாம் சேர்ந்த ஒன்று (தர்மம் - அறம்) தீருஅறம் எனப்

410 பேசினர் ; மற்ற நேசரும் தோன்றி
 நின்று தழுவி நன்று பேசினர் ;
 அமிழ்தம் விழையும் அமிழ்தம் என்னப்
 பாடும் பாடல் ; கூடும் கூட்டம்
 வாழ்த்தி வாழ்த்தி வழியே செல்லும் ;
 இந்தப் படியே இருவரும் இணைந்து
 போதனை செய்தும் சாதனை செய்தும்
 ஆற்றுவர் பணியே ஆற்றுவர் வாழி ;

வாழி

வாழி நற்பணி வாழிமெய்த் தொண்டர்
 வாழி கலைகள் வாழி தொழில்கள்
 420 வாழி அரசு வாழி பொதுமை
 வாழி ஒழுக்கம் வாழி அகிம்சை
 வாழி தருமம் வாழி சங்கம்
 வாழி தீர்த்தர் வாழி அறவோர்
 வாழி அருகன் வாழி ஜைனம்
 வாழி உலகம் வாழி வாழியே !

படுவது. ' திங்களும் மாரிபெய்க திருவறம் வளர்க '—சிந்தாமணி
 வாழ்த்து ; ' திருவற மெய்துதல் சித்தமென் றுணர்நீ '—மணி
 மேகலை - ௧0 : ௮0 ; ' திருமலை மேவிய சிவனே போற்றி, சித்தை
 மாநகர் நற்றவா போற்றி, வளந்திக ழூர்ந்த வானவர் வணங்குங்,
 களந்தையிற் றிருவறங் கண்டாய் போற்றி '—திருப்பாமலை :
 அருக்சாரண அகவல் : 70 - 73.

413. பாடல் தானே பாடும் என்றபடி.

423. தீர்த்தர் - தீர்த்தங்கரர் (இருபத்து நால்வர்).

திரு. வி. க. நியாண சுந்தரனார்
இயற்றிய நூல்கள்

	ரு. அ.
திரு. வி. க. வாழ்க்கைக் குறிப்புக்கள் ... (அச்சில்)	
பெரியபுராணம் அரும்பத விசேட ஆராய்ச்சிக்க குறிப்புகளையும் வசனமும் ... (அச்சில்)	
தமிழ்ச்சொலை அல்லது கட்டுரைத் திரட்டு ... (அச்சில்)	
திருக்குறள் நிரிவுரை: (முதற்பகுதி-பாயிரம்நான்கதிகாரம்) 5 0	
திருண்டாம்பகுதி-அறத்துப்பால்-ஆறு அதிகாரம்) (அச்சில்)	
மனந்த வாழ்க்கையும் காங்கியடிகளும் ... 5 0	
பெண்ணின் பெருமை அல்லது வாழ்க்கைத் துணை ... 5 0	
இந்தியாவும் விடுதலையும் 5 0 உள்ளொளி ... 3 0	
தமிழ்த் தென்றல் அல்லது தலைமைப் பொழிவு ... 5 0	
பாரம்பொருள் அல்லது வாழ்க்கை வழி ... 3 0	
நாயன்மார் வரலாறு ... 4 0	
முருகன் அல்லது அழகு ... 2 0	
சீர்திருத்தம் அல்லது இளமை விருந்து ... 1 8	
இராமலிங்க சுவாமிகள் திருவுள்ளம் ... 1 4	
முடியா? காதலா? சீர்திருத்தமா? ... 1 4	
என்கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே ... 1 0	
சைவத்தின் சமரசம் 1 0 சைவத் திறவு ... 0 8	
சன்மார்க்க போதமும் திறவும் ... 1 8	
சமரச சன்மார்க்கத் திறவு ... 0 4	
தமிழ்நாடும் நம்மாழ்வாரும் ... 1 0	
இமயமலை அல்லது தியானம் ... 0 12	
காரைக்காலம்மையார் திருமுறை—அரும்பதக் குறிப் புரையுடன் 0 10 ஆலமும் அமுதமும் ... 0 8	
கடவுள் காட்சியும் தாயுமானாரும் 0 8 சித்தமார்க்கம் ... 0 6	
தமிழ் நூல்களில் பௌத்தம் ... 0 4	
உரிமை வேட்கை அல்லது நாட்டுப் பாடல் ... 0 8	
பொதுமை வேட்டல் 1 8 முருகன் அருள் வேட்டல் ... 0 8	
திருமால் அருள்வேட்டல் 0 4 சிவனருள் வேட்டல் ... 0 8	
கிறிஸ்துவின் அருள்வேட்டல் 0 6 புதுமை வேட்டல் ... 0 10	
கிறிஸ்து மொழிக் குறள் 0 12 இருளில் ஒளி ... 1 0	
இருமையும் ஒருமையும்? ... 0 8	
நாயன்மார் திறம் 0 6 சமரச தீபம் ... 0 6	
நினைப்பவர் மனம் 0 6 சைவ சமய சாசம் ... 0 2	

சாது அச்சுக்கூடம் (முருகவேள் புத்தகசாலை),
15, கணபதி முதலி தெரு, இராயப்பேட்டை, சென்னை

0-111111, A
1111

204

1-72